

Men det er en Selvfølge, at dette Tab ikke godt lader sig vurdere og derfor maa lades ude af Betragtning. Erstatningen maatte altsaa bestemmes efter det Tab, Havnene led ved ikke mere at komme til at oppebære Skibs- og Havneafgifter af Trafiken Nyborg—Korsør. For at udfinde dette Tab var der naturligvis ikke Andet at gjøre, end at undersøge hvor stor Indtægten af denne Trafik havde været i de foregaaende Aar. Der frembød sig imidlertid herved den betydelige Banfelighed, at der ikke ved nogen af Havnene var bleven ført særskilt Regnskab for Indtægten af denne Trafik; der var kun ført et samlet Regnskab over samtlige Havneindtægter. Indenrigsministeriet lod derfor af de samtlige Regnskaber uddrage Oplysninger om, hvor store Indtægterne havde været i de to foregaaende Aar, nemlig i Aarene 1880—81 og 1881—82. Det var et særdeles betydeligt Arbejde. Den høitærede Indenrigsminister har i sin Tid oplyst, at Udtaget af Regnskaberne havde maattet udføres ved Extraarbejde, som særskilt maatte betales, og at Arbejdet repræsenterede ikke mindre end 400 Arbejdstimer. Resultatet af det gjorte Udtag viste, at Korsør Havn havde haft i hvert af de to Aar i Gjennemsnit omtrent 13,000 Kr. og Nyborg Havn i Gjennemsnit omtrent 5,400 Kr. Jeg skal her gjøre en Bemærkning om disse to Summer. Det kunde synes betydeligt, at de to Havne havde saa forskellige Indtægter af den samme Trafik; man kunde maasse tro, at Havneafgifterne vare større i Korsør Havn end i Nyborg Havn, men det er ikke Tilfældet, de ere tværtimod noget lavere. Sammenhængen er den, at for nogle Aar tilbage byggede Staten for Nyborg Havn nogle Bolværter, hvorimod Nyborg til Gjengæld gav Afstald paa Bropenge af visse Dele af Trafikken. Dette er altsaa Grunden til denne Forskjel. — I Overensstemmelse med de ovenmeldte Beregninger foreslog Indenrigsministeren under Forhandlingerne om Finantsloven for indeværende Finantsaar, at Korsør Havn fremtidig skulde have en aarlig Erstatning af 13,000 Kr., Nyborg Havn en Erstatning af 5,400 Kr. Finantsubvalget i det andet Thing mente imidlertid, at Oplysninger for to Aar vare noget lidt til deraf at danne sig en bestemt Mening om, hvor stor Erstatning de to Havne skulde have. Idet man iøvrigt anerkjendte Principet om, at de to Havne skulde have fuldstændig Erstatning, mente man, at det var rigtigst, indtil man havde faaet yderligere Oplysninger, at give Havnene Forskud paa de Erstatninger, de endelig skulde have, og under Forbehold af senere Opjøselse blev det vedtaget, at Korsør skulde have

6,000 Kr., Nyborg 4,000 Kr. aarlig i Forskud. Jeg skal tillade mig at gjøre opmærksom paa det Betydelige i denne Afgjørelse, forsaavidt allerede den viser nogen Ugunst overfor Korsør. Man mente at kunne forsvare at udbetale til Nyborg forskudsvis omtrent 75 pCt. af den Erstatning, den antoges at skulle have, men til Korsør kun nogle og fyrgetyve Procent. Det var imidlertid en Ting, som ikke havde saa særdeles meget at sige, da det kun var en foreløbig Udbetaling, som skulde berigtiges, naar man senere blev enig om, hvor stor Erstatningen endelig skulde være. — Tiden gik imidlertid hen og i Fjor Sommer var der gaaet et Aar til, nemlig Aaret 1882—83, med Hensyn til hvilket man havde Oplysninger om, hvor store Indtægterne af den omhandlede Trafik havde været. For Korsørs Bedkommende udgjorde Indtægten paa Lidt nær 15,000 Kr. for Nyborgs noget under 5,400 Kr., saaledes at det, naar man tog Gjennemsnittet for de 3 Aar, for Korsørs Bedkommende blev 13,610 Kr., for Nyborgs 5,336 Kr. — Indenrigsministeriet tilskrev derefter de to Havneudvalg og foreslog dem, at de skulde gaa ind paa en Overenskomst, hvorved Korsør fik i Erstatning 12,000 Kr. og Nyborg 5,000 Kr. aarlig, det vil sige, at Erstatningen til Nyborg blev nedsat med omtrent 6 pCt. og til Korsør med noget Mere. Korsørs kommunale Autoriteter vare meget betænkelige ved at gaa ind paa denne Ordning. Det var i Virkeligheden ikke fuldstændig stemmende med det, der var lovet, nemlig at der skulde gives fuld Erstatning, afset fra det indirekte Tab, der kunde forudses yderligere at ville lides. Medens det for Staten var et lille Beløb, hvorom det dreiede sig, havde det ikke saa ringe Betydning for Korsør Havnevesen. Da Indenrigsministeriet imidlertid havde udtalt, at man i Folkethinget syntes at sætte særdeles Pris paa at faae Beløbet saa langt ned som muligt, og Indenrigsministeriet ikke syntes at gjøre Regning paa at kunne sætte Mere igjennem, ligesom Korsør Byraad ogsaa maatte anerkjende, at det var onskeligt at komme til Ende med dette Spørgsmaal, gik Byraadet for sit Bedkommende ind paa Forslaget. Sagen kom for sent ind fra de to Byraad, til at Erstatningen kunde blive optaget paa Finantslovsforslaget for næste Finantsaar. Dertil kom, at Spørgsmaalet ogsaa vedrørte Tillægsbevillingsloven for indeværende Aar, idet der skulde gives et Tillæg til de 6,000 Kr. og de 4,000 Kr. aarlig, som de to Havne havde faaet indbetalt i de lidt over 4 Maaneder, i hvilke Dampfærgerne have været i Gang i indeværende Finantsaar. Dette er Grunden til,